

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu iméni prékmurszke evangelicšanszke sinyorjé redítel i vödávnik: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopiszi sze morejo v
:-: Puconce posilati. :-:

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel. Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconci.

Na Bo'zics!

Piszao: HÁRI LIPÓT ev. p. dühovnik.

Zvonôv glász ozránja sztancsarom veliki palács i máli kucsic nasega Oszloboditela rodsztvo. Brezkoncna bo'za môcs je gorivzéla cslovecse têlo, ár je száma nê mogla oszloboditelsztva veliko delo dokoncsati, vu szamom szebi je ne mogla cslovecsánsztva vözdignoti z sztána szlêdnye hotlivoszti i z morálnoga pomenkanya. Csüden je záto té miszterium, steromi je krsztsansztva nájlepsi szvétek, Bo'zics, poszvetseni.

Doszta lét je 'zé od tisztí mao odislo vu vekivecsnoszti morje i Krisztus, cslovecsánszka národa Oszloboditel escse dönok má nepriátele. Pa cslovek brezi vadlíványa, brezi Krisztusa nemre 'zivetí. Naj gorisztáne prôti Jezusi kakkoli veliki vihér, on more 'zivetí, nyegovo vcsenyé lèhko pregányajo, ali vnicsiti je pa nigdár nemrejo. Ka je szunce na nébi, tó je Krisztus, tó je vadlíványe vu cslovecsem 'zítka. Oblacsíne, vihéri vecskrát zakríjejo szunce, ali vnicsiti ga pa nemrejo, ár ono med vihéri, med oblacsínami môcsno sztojí i zvršáva szvoj poszeo. Rávnotak Krisztusovo vcsenyé, kakkoli sze naj vrêmen i csaszi preobrnéjo, osztáne naveke mládo i csi sze szvét lí porúsi, Krisztusovo vcsenyé nevklenyeno osztáne, tak sztojí, kak szunce na nébi, zviseno obri szvéta, szvetloszt, 'ziték i toplôcso szejajôcse na cêlo natúro.

Vu plenice povitoga, vu jaszli polo'zenoga bethlehemszka máloga deteta evangeliom napuni naso düso i nyegova szvetloszt preszvêli nasega 'zítka kmico. Nyegovo rodsztvo, nyegov 'ziték, nyegova szimrt szo oni punkti, gdé vszáka krsztsanszka düsa pocsinék nájde. Nyegovo rodsztvo je zacsétek cslovecsega 'zítka, puno z trüdom, puno z bojom, ali on sze nezplási, nego po oszloboditelsztva pöti naprêide. Obsütí moko, ali nyegova düsa szí escse vu zádní vöraj z Ocsom zgucsáva, i ka je zacšno, tüdi tisztó je on dovrso.

I tüdi mí kak dosztakrát szmo máloverni, csi nasz 'zítka nevôle tézjó, kak dosztakrát mramo prôti bo'zój szkrbnoszti. O ví máloverni lüdje, pa nevidíte Jezusa, ki tüdi zdaj eti med nami hodi, ki je záto prisao na zemlo, da naj vu nasi düsaj vu'zgé on máli bliszketajôcsi poszvêt, steroga zemelszka oblászt nemre vgasziti, Szôda ogen, mocsí lübéznoszti je On prineszo na zemlo, ár je záto prisao, da naj znôva sztvorí lüdi. Vu cêlom szvojem 'zítka je pokázao szvojo veliko lübézen prôti vszákami, te gládne je naszito, te náge je gorioblêko, te betézne i szlabe je zvráco. Ali od vszê tê je doszta môcsnêsa vu Nyem tá 'zivôcša vera, stera je 'Ziték i Pravica. On je králevszta lübéznoszti i míra král, stero je z-nébe valon, ali na zemlo zrendelüvano.

Bo'zics je nam teliko, da je Bôg z nami ednáki pôsztao. Vu Bo'zem dugová-

nyi szmo vszi ednáki; vu vekivecsmo vüpanyi, vu szlůzbi naveke 'zivõcsi morální zákonov, vu lůbėznosztí vekivecsmi Krisztusovi idejov szmo vszi bretje i szesztre, kaksokoli du'znoszt bár zvršavamo i vu kaksemkoli gvanti bár hodimo.

Na Jezusovoga rodstva dnėvi sze naj napuni nasa důsa z nebeszkim blagoszlovem, zvršavajmo angelovo dicsno peszem: Dika na vizíni Bõgi i na zemli mér, vu lůdi pa dopádnenyė. Naj vkůperzavrė nasa krsztsanszka důsa na lůbėznosztí szvėti vu eden drůgoga i Goszpodnoga Bogá lůbėznosztí.

Tõ je potrebno zátõ, da sze naj Krisztusovoga právoga vcsenyá vernici nájdejo escse vu sztiszkványá võraj, ár vladár kmice nigdár ne pecsíva.

Dneszdén hvála Bõgi, sze 'ze tůdi nase evangelicsanszke cėrkvi zorja szvėti, horizont je vszigidár csisztėsi i nase pravice obládnõ idejo naprė. Ali zátõ mi ne szmėmo pecsívati, ár je z brėga dolipůscseno pecsíno 'zmetno goriobdr'zati. Bogá, vere, morála ospotávanye i oszlabiti nasõ cėrkev, csi je rávno nė vszákdenėsnyc delo, ali dõnok nasi nepriátelje vecskrát na tom dcłajo. Vidimo da je vecskrát ono, stero bi pred vszákim cslovekom szvéto moglo bití, — doliporůseno, dr-

'zinszki 'zítek je oszkrůnyeni i vu materiálizem pogrõzeno cslovecsėnsztvo po ednom lıszti trga doli on vėnec, z sterim ga je szam Jezus Krisztus okıncso. Cslovek dolizbrıse z szvojega lıca od Bogá tá napıszani nemrtelnosztí znák, ár sze nyemi bole vídi premenlivoszt, premıayenoszt, kak vekivecsmen 'zítek. Na etom szvėti scsė v'zıvati szvoj paradı'zom, veszeljá pehár do zádnye kaple võzprázntı, právi: zaká bi nyemi trbelo escse eden drůgi 'zítek? Zátõ je pa nyemi krsztsanszka morálnoszt veliko bremen, zátõ pa z szrdc opůsztti trbė vüpanye i vu klici trbė zaszapiti nebeszkoga, prekrobnoga 'zítka idejo!

Ali dõnok eti lėpi Bo'zicsni szvėtki nam nacsı právıjo, tõ nam právıjo: hodmo vszi k Jezusi, k-bo'zemi Szını, ár pocsınka bo'zi mér szamo on podelı nam, gda nasz, kak vihér na morji nevole doszėgnejo, té vėle důse ideál nam dá mõcs. Csi bomo od Nyega pokázanoj põti hodili, té ete zdajsnyi Bo'zics tůdi nam vszem veszeljė prıneszė: „Ár je prisao Szin cslovecsi iszkat i zdr'zat tõ zğůbлено.“

Podpėrajte „DÜSEVNI LISZT“!

Podlisztek.

Szirotıcs pojбіcs.

(Gori precstėla vu 'zenszkoga ev. drůstva verszkom zvecsarki goszpá dr. Musterova 1927. márt. 6.)

Ocsa nyemi je na hajõvi, kak marinar odprávlao szlůzbo, po neszrecsmo prıpetjė ga je velko võze dojedarilo vu vodõ i vtõpo sze je. Mati je prálkinya bíla, vu nocsesnyem deli sze je prehladıla, plůcsa szo sze nyė v'z'gale, bodlaji je dobıla i pred cajtom je mrla szirõta. Máli szınek je naszėbe zaosztao, pa je escse szamo v-strtom leti bio. Brez podpore je osztao, nikoga je nė meo szırocsek.

Gda szo nyemi lůblėno mater võ neszli na brůtiv, szı je tú'zno premıslávao vu szvojõj máloj glávici: Bõg moj, sto de pravo zdá 'ze me-

ni: drági szınek moj? Sto mi dá krůh v-gojdnõ, vecsér, poldné? Sto mi posztele, prıprávi toplo posztele? Sto mi dá csıszti gvant, meszto zamázanoga? Sto me vzeme na nárocsa kůsůvájõcs, sto de me tolo, obravnávao, csi de me kaj bolelo?

Szõszedje szo sze tůdi z-odszelili, kí eszi, kí tá, k-sterim je kak dėte vecskrát notri pogledno i lůbili szo ga. Zdá szo 'ze celõ drůgi szprıszli, nepoznanoga — ti edni csamurnoga obráza i neszmilenoga szrdcá, k-sterim csi sze je notri proszo, szo ga z-odůrnimi, trdnimi recsámi vkraj sztirali: „Ka scsės“? „Ka sze sztėples eti“? „Poberi sze, naj te ne vídim!“

Põbrao sze je szırotse, võ je sõ na vilico, doszta lůdi je slo szem i tá, ali nikoga je nėpoznao. Pri ednom kůklė vilice je sztano i tak je glėdao szem i tá hodėcsi lůdi vno'zin, dobro je sercávájõcsi vu obrázaj, csi je nė steri szpo-

Nase sinyorije szpráviscse.

6.) Notri pokázem po püconszkoj gmajni prijéti on fundácinszki liszt, pôleg steroga szta Toplák Jozsef i tüvárisica petájaszki sztančsara, na szvojega dedeka nemeskoga Luthár Gergora iména i na nyegove famílie szpómenka ovekivecsenye v-szebehorszkom határi dvá plüga zemlé porócsila püconszkoj fari z-tém zravnanym, da sze té zemlé dohodtek od leta do leta z-püconszke fare na ednoga szírotínszkoga vucsenika, csi bi táksega nebi bílô, teda na drügoga szíromaskoga, dobroga vcsenyá i zadsanya vucsenye má obrnôti. Toga nájema oszodjenye sze püconszke fare presbyteriuma dosztáje. Fundácie liszt je v-tré exempláraj posztávleni vö, eden v-fundacio csinécsi dobrocsinitelov, eden püconszke fare, eden pa senioráta lasztnosztí bode. Fundátio je püconszka fara tek. leta vu mártiusa 20-tom dnévi držánom gyülési szprejéla.

Sinyórszki gyülés gori pozové püconszko gmajno, da porocsene dvá plüga zemlé grúatne kníge i parcele racsun vu fundacie liszt notri dá szpelati. Porácsam nadale da gyülés porocsenya liszt odobri; Toplák József goszpôdi i tüvárisici, steriva szta preminócsi lübléni szvoji szpómenek z-takrsztsanzskim tálom, — z-ti máli Krisztusovi

vekvecsnov szkrbnosztjov ovekivecsila, vu etom napíszki zaválnoszt aldúje.

7.) Notri pokázem G. Szlávecske gmajne t. l. mája 16 toga píszano i k-sinyorije predszeníksztvi poszlano prosnyo, vu steroj sze zezáva na prem. sinyórszkoga gyülésa napísznika 32. punktum, prozécse, ka da je gmajna pôleg Fartek Ferenc gmajnszkoga inspektora i Obál Jenő prezbitera porokszta 50,000 din. amortizáciszno, na cenési interes poszojilo dobíla; i da je cérkvi plán nateliko premeniti dála, ka de zdá 'ze blúzi 75,000 dinárov ménye kostalo; i da je k-zidanyi potrebna kojna z-véksaga 'ze vktip na lícsno meszto szprávléna; i da je zdá na zidanye náj-prípravéne vrémen: — záto proszi sinyoríe predszeníksztvo, naj nyê doveli precí zacsnoti cérkvi zidanye.

Predszeníksztvo vu tom trósti, da síný. gyülés odobri nyega csin, je zidanye dovolilo. Cérkvi fundamentai kamea je másusa 29-toga vu lépom ôszvetki pred cêlov gmajnov i okólíce gosztmi doli djáni i zidanye je vu Božem iméni na veráfkov veliko radoszt zacsnyeno. Proszim predszeníksztva obhoda odobrenye.

8.) Naznanim, ka je nasega 'zinata trétji od-délek márciusa v-drügoj polojni v-Nôvom Vrbászi obdržáni, vu sterom szmo nasi cérkevni zákonov véksi tá dokoncsali. Zdá 'ze szamo Nyfh Velicsansztva kralá odobrenye i ob trétjim goriprecstétje jeszte odzajaj. Potom pod ednodóbno rav-

doben k-nyegovomi ocsi, ali k-materi, ka bi ga oberkao. Ali zaman je je glédao, nê je najsao med nyimi poznanogá obráza, vszáki sz je pascso, malonej bē'zao za szvojim poszlom i nê sze je zgledno na sztojécsega i glédajocsega pojbcisa.

Zagvüsno bi od gládi preisao tam íze v-tima dvóma prviva dnévoma, csi edna sztára mamica na tisztom küklé vilice nebi szadú odávala. Tá je glédala i premislávala szí, zakojvolo zija té máli pojbcis eti cêli dén, zagvüsno bi rad edno-edno jaboko vcsekno?

Proti vécsari, da je vídla, ka sze negene odnut, ga je pomilúvala. Vö je prebrála edno szkucseno jaboko i tá nyemi je svigne erkócsa: »Ná tó más, pa zdá 'ze idi domô!«

Máli szírotics je privadjen bio bógati, kak nyemi je veléla. pobrao sze je i sô je dómô. 'Ze je vecsér bio, i po vecseráj vu veliki vara-

sáj pri vszákoj hi'zi rano doli szpozapréjo vráta i hi'z dveri. Szírotics pojbcisec sze je britko szu'zio vu szebi, kak szí je premislávao, ka on nindri neszmé notri idti; nyega nindri necsákajo; nyemi je nindri nê poszlano.

Pri edni vrátaj sze je sztiszno, i tam med britkim kucanyem zászpao. Vu szne je obíno kamento szojô, stera ga je próti mrzлом vetri varvala i v-szne nyê je gúcsao: „mama — mama!“

Cserez nócsi sze je vecskrát prebúdo, mrzel szever je fúcskao, drgetajócs sze je na drügi kraj obrno, posztela je prevecs trda bíla.

Te drügi dén je pá gori poiszkaó szvojo dobro mamico, stera vidócsa, ka je tó níksi szírotics, nyemi je tá dála viseosztányeno hráno, stero je on 'zmáhno potroso.

Te trétji, strti dén je pá tam najsao tó dobro mamico. Ali péti dén jo je zaman csakao. Doszta lúdi je szemá slo — doszta vecs kak drüge dní — li szamo té sztaríce je nê bílô.

nanye pride Jugoslovenszka evang. szv. mati cërkev.

9) Naznamim, ka szmo prf 'zinata trétjem oddeki dr'zánya priliki tüdi dr'zali cërkevni krajinszki réden gyülés, na sterom je nasa sinyorija tüdi zastõpana bila po preminõcsem sinyerszkom gyülési võposzlani zasztõpnikaj. Ete réden gyülés je razprávlao Vucsegumile vernikov appellatio prõti sinyorie onomi szkoncsanyi, stero je nyé z-máterjov naglõhno bremena nosnyo oszõdilo. Krajinszki gyülés je appellatio oddeblo i vucsegomilance na glihno bremena placsványe oszõdo. Tõ szkoncsanye je szklõcsno. Kak v-rõke dobim od szkoncsanya napisznik, naznánye dam tim doticsnim.

10.) Na cërkevni szvéti cil szo i letosz prineszli pobo'zni versaci miloszti áldove. Sterj do võpokázani pri Diacszoga dôma i Podpornice racsúnaj. Véksi áldov szo prineszli lücovszki vernici, ki szo z-24 jezero dinárov sztroski tõrem dáli zozidati, steroga szo okt. 17-ga dáli goriposzvetiti.

Szamo li z-ednoga meszta je nõ dobila nasa cërkev nikse podpora, tõ je tõ od dr'zave. Pa szmo doszta proseny poszlali k-vadlíványá minisztri. Nájobszlednyim prem. leta juniusa 12-ga, gda szem na D. D. proszo 20000, G. Szlávcszkoj i D. Lendavszkoj gmajni 5—5 jezero dinárov, ali ni odgovora szem nõ dôbo. Pa je kath. dijaski dom: 'Martinscse, 'ze vecskrát dôbilo podpora, rávno tak szo dobile katholicsan-

szke gmajne podpora na zidanya cërkvéo. Csi k-tomi k coj pridenemo, ka nam je dr'zava vkraj vzela solé, v-pokoj je priszõila nájvéksi táli nasi dela mecsni vucsitelov, vere návuka vcsenyé je vu vszê soláj na dühovnike porfnola, kim za nyihovo delo 'ze dober csasz filléra neplacsõje: geto pri katholicsancaj vicsenye katechete posztávi, z-sterim bár tõ scsé szpoznati, ka dr'zava v-principiumi v-szvojem interesu za potrebno dr'zi mladézni versako oszavlaaye i gájentye, ali pri tom evangelicsancov õpravice nescse honorálivati.

Csi preszámnamo, ka dr'zava evangelicsanzskim dühovnikom pét létne dokláde ne dá, no csi je pôleg právde tõ dati dú'zna; csi preszámnamo, ka zaosztányene cërkevne térjátvi glavárszka obiászt szamo li vcsasz, gda sze nyé tak vídi — po'zené notri i vu tom dugoványi notri dáné nase prosnye, preiszkáva, k-steromi pôleg nasi zákonov jusa nema; csi vsze tá preszámnamo, tak vídimo, ka je nase evangelicsanzske cërkví sztáva prezalosztina i z-doszta teskõcsami sze more bojývati. Gori szem imenívao nase cërkví teskõcse, da naj nasi vernici tõ naznánye vze-mejo i tõ dühovno mílo mater: evang. szv. mater cërkev, stera sze z-telikimi teskõcsami bojúje i nateliko je osztávlona: mí nyéna decá tém bole postújmo, vu nyé tézenoj sztávi podpérajmo, ár sze ona jedíno na nase lübézen i podpéranye naszlánya.

11.) K-koncovi naznamim, ka mojega sinyõr-

K-koncovi je opítao ednoga plantavoga kõdisa (drügoga csloveka je nõ vúpao obercsti):

„Gde szo zdá ona dobra mati?“

„Hja moj szin, dnesz je nõ szlobodno eti odávati, nyemi kõdis odgovori, ár je dnesz veliki szvétek.“

»Zaká je pa dnesz szvétek?“

„Ár sze je dnesz narõdo Jezus! Vidis moj szin, kak idejo lüdjé v-cërkev!“

Kama telko lüdi ide, tá bi véndar jasz tüdi szlobodno sõ, szí miszli vu szsbi szírotics i kak sze je veszelio, ka ga z-té velke, velke lépe híze, od stere jakse niscse nema, ne zgonijo võ. Ne pítajo ga: „ka iscse tü?“ Nego nyemi dopúsztijo, ka poszlúhsa lépo szpévanye, szlobodno je med v-lépi gvant oblecsenimi goszpõdami, niscse sze ne objedáva na nyega: poberi sze od etec.

Edem prijétnoga obráza, postúvani goszpõd je doszta lépoga gücsao lüdem: pravo je, kak sze je Jezus narõdo, ka je v-jaszlaj le'zao, ka je vu szíromastvi, vu szükcsini 'zivo, lübo je vsze lüdi i náimre málo deco i ka dobro deco i lüdi dnesz dén tüdi rad má. Céli dén bi poszlúhsao toga prijaznívoga, postúvanoga goszpõda.

Cërkev je céli dén do vécsara odpréto naj-sao, ali vecsér szo jo tüdi záprli, on je pa pá na ceszti osztano.

Vnogo oblõkov je lepõ preszvetleno bilõ, po vilicaj szo sze szvekli hintõvje vozili, precimbni automobilje frneli. V-bliscscsi bõt oblókaj je gyalicsõvje bilõ võposztavleno z-gorécsimi málimi szvéscicami, z-cukrenimi angyelmi, z-málimi zibelkami, vu steri je máli Jezusek le'zao.

Szírotics pojbits je vsza tá nemílo, dugo, dugo pregledávao!

szta vrēmen z-konca letom doli pretcsé. Gori oproszim gyūlēs, da sze za zobrānye nōvoga sinyōra poszkrbī; tō je tō vōtumov notri dāya vrēmena dēa odlōcsi, vōtume pregledāvājōcso komisziō odeberé. Eto pōt szamo opomiāam, ali pred volitvami poszebno gori pozovém gmajne, da moja oszoba naj pri tom voljenyi nepride v-racsun. Vu tom sztrāni glāszim līlēs proroka recsi: „Zadoszta mi je.“

Sinyorije gyūlēs sinyōrovo naprédāvanye poprēk oszvoji. Potrēbna szkoncsanya vu nīze popiszani prineszé.

(Nadaljāvanye prīde.)

Dr. Stiegler Ernő,

bethlehemske evang. szlovenszke gmajne lūden dūhovnik, koga szmo z-tūvārisicov vréd z-tak velikov radosztišov eti cseszili ino sze veszelili, ka szo nās z pogledaoli, ki vu dalecs tūhni nase drāge kryne brate z-tak ocsiaszkoz lūbēznosztišov vodišo i nās vu teskoj sztāvi bodōcse tak vrēlo podpērašo, szo szrečno nazāj domō prisli. Tak mīszlime, ka nasim cstitelom prijetno delo poučimo, csi nyim té veszéli glāsz v-nasem līszti naznauimo. Ka z-kakšov navdūsenosztišov i prisztošov csasztišov je prijēla pri domōpovrnēnyi szvojevoga dūhovnoga pasztera zahvālna gmajna, nam szvedōsztišov vcsinā nīze popiszani z-amerikanszki Szlovenov Glāsz« novin v-47-moj numeri doj spīszani i prēkvzēti nāsledūvājōcsi napiszok :

Poszmejāvājōcse gospē szo prisle v bōte, kŭpūvale szo z-tē tūndericsni lepōt, vszāka je domō neszla szvojevimi szīneki, ali csērki, — ka nyim je māli Jezusek poszlaoc.

Ah da je lēpi dēn rodjēnya Jezusovoga!
Da bi szamo tak trnok mizlo nebi bilō!

Kak je dobro, kak szo szrečni, ki pri top-
li kāhij, vu nārocsaj mīle materē poszluhsajo
szevra fūcskanye, ali, ki nevē, kam idti domō
v-etaksem grozno mizlom vrēmeni . . . !

Pā sze je nazāj povrno k- cērkvī dveram,
tam je doli poklekno, māle szvoje rōkice na
molītev vkŭpdjāvsi, sze je etak molo k-tomi
māle decē nājōgseimi lūbēzniki: „Lūblēni moj
Jezusek! Ki nateliko lūbis te mālicske, csi pot-
rebūjes ednoga tak māloga szlugo, kakszi szem
jasz, vzemi menē k-szebi . . . !“

I te veliki Oszloboditel je poszlūhno mā-
loga szlugo prosnyō, k-szebi ga je vzēo, koga

Dr. Stiegler S. Ernő, bethlehemszke szlo-
venszke evang. gmajne poprēkno lūblēni dūhov-
nik szo z-szvojev dobrov tūvārisicov zdaj v-tork
vecsēr szrečno nazāj domō vu Bethlehem prisli
z-europszke pōti. Okōli devēte vōre je prisō notri
vlāk na Union stācijo, gde je velki sereg lūdi
csakalo na Dr. Stiegler dūhovnika i na nyūvo
tūvārisico i kakda szo doli sztōpili z-vlāka, na
nyi csākajōcsi sereg, varui gmajnarje, szo ji z-
velkim veszēljom, z-vrēlim navdūsenyom szprijali
i pozdrāvlali. Po tom lēpom gorprimlenyi szo na
automobil szedli ino szo sze palali v-szvoje rezī-
dencijo vu szpervājanyi vnōgo masinov.

Mēd buraim tuljenyom vnōgo automobilyov
szo sze pripelali do cērkvī, gde je nezracsunana
vnōzina csākala na szlovenszki evangelicsancov
lūblēnoga dūhovnika, brezi rāzloeske verovādū-
vāny, ednāko szo ji pozdrāvlali, vnōgi z-szkuz-
natnīmi ocsmī od velike radoszi, ka szo té pri-
jiszti dūhovnik z-szvojev lūblēnov tūvārisicov
szrečno i vu friskom zdravji prisli nazāj ino
szo zaōva prēk vzēli szvoje gmajne voditelsztišov.

Cērkvī prelēpoga glāzsa zvonōvje szo tūdi
glāszili nazāj povrnēnye szvojevoga dūhovnika, steri
donēcsi glāszti tak, da bi tūdi bole veszēli glāsz
dārao, liki vu drūgi nāvadni prilīkaj i za pár
minut sze je prasztrana lēpa cērkev popolnoma
napunila z-dūsevniymi szlovenmi. Dr. Stiegler dū-
hovnik szo pri toj prilīkaj z-prebrānīmi recsmī za-
hvātili za ono brez pāta lēpo gorprimlenya od

je niscse nē drzao eti na zemli za szvojevoga.
Tam je zāszpao szīrotics na prāgi bozē hiže i
prebūdo sze je vu nebēszaj . . .

Vī, ki sze veszelite na dēn rodszti Jezuso-
voga, szpōmente sze i z-oni, ki sze zalosztišov
i gladūjejo!

„Nas szvēti dūg. Od vnōge radoszti
krsztsanszkoaga zītkā porōbi szebē tāksi cslovek,
steri ne darūva redovēkco i ne glēda tak na
szvoj dohotek, liki na Goszpodnov dār i ne dr-
zi za szvoje dūznoszti nyega eden tao, pōleg
pēlde biblije nyega deszetino, na podpēranye
szvēti cilov obrātī.“

*

Csi nasi gmān prezbitērje i prēmocsnēse
kotrige z-szvojev dobrov pēldov bodo kāzali,
kak sze more nedela poszvetiti, sztanovito sze
té veszēlo pozdigne racsun v cērkev hodēcsi.

szveji lübléni verníkov, vu sterom szo tao dôbili. Potom je vszákí na blá'zeni i z-nepozábámí szpómenkom sô domô.

Na drúgi déu, v-szrêdo vecsér je velki ban-
ket bio dr'zání vu Szlovenszkom Halli, na csészť
Dr. Stiegler dühovnika.

Od nase sztránoj mí tüdi z-csízťoga szrdcá
pozdrávľamo Dr. Stiegler dühovnika i nyuvo
dobro tívárisico. Bôg jí dugo-dugo 'zívi!

Koledna razplo'znoszt — koledna obcsúťnoszt.

Lk. 2, 15: Pojdmo tak do Bethlehem a.

Koledí, pozdrávľamo te, szvétek decé ra-
dosztí, peszmi donénya i szvetlosztí bliscsénya,
szvétek Bo'ze lübéznosztí i lüdi lübéznosztí, ali
tüdi szvétek 'zsjosztí i boleznosztí, za ozdálécno
lübléne i dráge vöpreminôcse, steri nemorejo ete
szvétek z nami szvetiti, kí szo ôki delecse, szrdci
vszígďár blúzil! Pozdrávľamo te, veszéli, blá'zeni
koledí, ár nasz i nase deco pálik blagoszľoviti
scsés i nesz gorzrasztsene pálik razveszľelís, líki
té, gďa szmo escse szamí za nasega zľatoga,
ďávno pozďablenoga detinszťva — i mladéaszťva
cajťa vu szenyá bajavnom országi, z-nájglobse,
nájcsiszťése dűse detinszťko moliti i vervati znali!

Koledí — obilnoszt szvetlosztí i bliscsénya
odijáva okôli nase dűso. Koledne melodie zunfje
i pozdrávľajo nase dűso — i pozdrávľajo — i
pozdrávľajo tak csűďno, tak zavűpno. I komi je
szrdce nê szľoh obkamnyeno, pri tiszťom sze
zacse pod tēmi melodiemi csűďno ôszvetno zvo-
nenyé vu dűsi. Koledna razplo'znoszt sláťa na
tihoma prék praga. Koledna razplo'znoszt obiné
globocsiťe dűse. Cēlo môcs bajavnosztí, od ste-
re je koledni szvétek predkání, da'zľívemo mi szta-
novito líki deca najglobokése. Ali potom necsi
gráťa. Koledna bajavnoszt lehne z-lēťami, dōnok
koledno razplo'znoszt obarje jí nájvecs notri do
készne szťaroszťí. I tá koledna razplo'znoszt
okôli vzēme tüdi zdá nase dűso. Jeli je tak jedi-
no koledna razplo'znoszt to nájzadnye i nájvisise,
ka nam té szvétek datí má? Za vuôge má biditi.
Ali sto je dűh kolednoga szvétka zagľedno, tiszťi
zná, ka na zádnye koleda szamo tak moremo
szvetiti, csi szmo napravili eden odľocsilni szťo-
páj od lehnécse koledne razplo'znosztí do obszťo-
jécse koledne obcsúťnosztí, kak je tō pri paszťé-
raj na Bethlehemszkom pōli bodôcsi bilō. Ár

koledna razplo'znoszt lehne i nazájosztáne nepo-
trōstana pűszťnoszt, znotrēsnya vōťloszt, szrmas-
ťvo, britko szrmasťvo. Koledna razplo'znoszt — ?
Nē! Mí moremo vecs meti. Tak je zapíszťano
gori vu nasi dűsaj. Nē! VÍ morete vecs meti, tak
nam doní z Bō'ze rēcsi. Ete koledni szvétek
neszmi szamo vu nepazľíťvo veszēľoj i boleznō
plakajōcsoj kolednoj razplo'znosztí lehnoti. Ko-
ledni szvétek i koledna razplo'znoszt more moc-
na koledna obcsúťnoszt i z-tē zhájšjōcsi mocsen
volé nájib poszťánoti: hodte, pojdmo tak do Beth-
lehema. I tá obcsúťnoszt, té volé nájib more k-
znotrēsnyemi do'zľivľenyi pelati.

Hodte, pojdmo. Hodte! Ne mejte szény.
Neműďte sze, Hodte, pojdmo tak do Bethlehem a.
Hodte! Pritďájavajte vďadľíványe, vďadľíványzski
'zľitek i do'zľivľenye. Hodte, ár szvét ze-vszem, ka
má i ka ponűďjáva, z-szvojm bogászťvom, pē-
nezmi i imányem, z-szvojmí radosztami i v'ziva-
nyem, z-szvojoj znánosztjov, kíncsnosztjov i
kulturov, nemore dűse nájglobse 'zelēnye dopu-
niti. I zatēm sēte szvét prēde i po'zelēnye nye-
govosť. (I. Jan. 2, 17.), prēde z-szvojmí dobrōťa-
mí i kíncsamí, kulturov, kíncsnosztjov i zná-
nosztjov! Kultura — to je bíľa od nisterai deszťeti lēt
i je tüdi zdá escse vodna rēcs nasoga cajťa. Kul-
tura opoji i odvraé nase ocsi od vecsnosztí. Tá
tak imenűvana kultura je podľloběľa csľove-
császťvo, ár je vďadľíványe v ozádje potíszňola,
ár je obszťvojno brezverszka kultura poszťánola.
Brezverszke kulture szo pa vszígďár na nikoj
idēnye poszťešene. Zató gucsi Spengler filozofus
z-globokov ômurnosztjov od premńnyenosztí kul-
ture i kultur — od premńnyenosztí záhoda. Nē —
nē. Kultura nasz nerēsi. Nájmenye brezverszka
kultura. Tō mrácsí nasz rávno. Naszrediao, vu
mrák kulture cinka notri ona ďávna opomínajō-
csa rēcs: hodte! Vēm merjēťe pri vasať kulturi.
Ona nemore nase dűse szľoh zadovoliti. Hodte!
VÍ morete dotíkanye meti z-vecsnosztjov. Dotíka-
nye z-Bogom i vasa dűsa sze zľrácsila!

Vnōgi szvojoj deci i edendűgomi lí 'zmetno
polo'zijo koledne ďare pod koledno drēvo. Ali csi
bi mí mogôcsi bíli vu nyihovo szrdcé ono edno
darűvati, ono edno, ka je potrebno, to bi nepre-
mńnyeni koledni sēnk bio. Ali té sēnk nemremo
drűgim szpraviti, csi ga mí szamí nemamo. Zató
hodte, pojdmo tak do Bethlehem a, da na koledaj
obsankani bodemo — mí i nasi, obdarűvani bo-
demo nē szamo z-kolednov razplo'znosztjov, ne-
go doszťa bole z-kolednov obcsúťnosztjov, stera

vecs neléhne, siera osztáne escse té, csi szo koledni minoli.

Jeli nevidimo tiho szvetloszt na líci tiszti, kí szo tam molili? Dúsa, ta tiha szvetloszt na nyihovom líci je szilao pozávanye: hodi — eti vu Bethlehemí cűrí csízta, nezmešana Bo'za vretína. Tá szi lehko potisas veliki 'zj. Ár ovo, vém szmo mi vszi púsztáve vandrarje, kí prék zgécsi púsztin potnikújemo. Vém pogibamo od 'zija. Táksi szmo, steri vretine isceje, vretinszko vodó 'zelejo. Jasz szem szlíhsao, tak pripovedáva ednók Bo'zi mó'z Spurgeon, ka karaváci vu púsztávi, csi nyim voda szfalívava ednoga jahava na ednej kumili naprêposlejo. Vu delectsini, ali dönok tek, ka sze vídi i csúje od prvoga naszledúje te drúgi. I toga naszledúje eden trétji, strti, péti. Kak je zdá te prvi edno vretino najšao, obrné sze i krícsi onomi, kí je zaoyim: hodi! I te drúgi krícsi trétjemi: hodi! I te trétji naszledúvajócsemi: hodi! . . . . Te, tak pripovedáve Spurgeon, nepopízno ószvetno more bidti, gda prék tihe szameosztí púsztáve té krícs zuní: hodi! . . . hodi! . . . hodi! . . .

Ka bi bio jasz ráj, tí lübléni krsztsanszki tűváris moj, kak dabi vu zsvétoj kolednoj tihoti ete: hodi! po nasi gmánaj eszi i tá zuao, da bi eden ovomi po nasi gmánaj krícsao: hodi!

Hodte i nakleknimo i tíbi bojémo pred velikov kolednov csúdiv vu Bethlehemí i vzmimo gori ponízno te dár, z-sterim nasz je Bóg vu szvéta Odkúpiteli cbdarúvao, naj po nyem blagoszlovieni bodemo i blagoszlovieni osztáemo, tűdi té, csi szo koledne peszmi zdonele i koledne szvéce dolizgorele i koledne razplo'znosztí lehnole, ár On nam szvojo veliko, szvéto, bo'zo obcsútnoszt i szamoga szebé, líki obsztojécsi koledni dár, polózi vu szrdce!

Nasemi evangelicsanszkomí cêlomi cêrkevnomi lűdszvi etisze szrdcsne koledne pozdráve i blagoszlova 'zelénya poslem.

Dr. FILIP POPP.

Chrysostomus János

konstantinápolyszki púspek, krsztsansztva nájvéksi guverník vu strtoj szctini, je trdno bicsúvao vsze, ka sze je lí z-csízstím krsztsaoszskim 'zívelnyom protivilo (gizdoszt, lukszus, v'zívanya 'zelénye, nemcrálnoszt.) Nyegovi protivníci, nyemi nevoscscéni szo doszégnoh to, ka je v pregnánsztvo megao idti té Krisztusov vréi vitéz.

Pred szvojm odhodom vu szlobódjemányi je etak govoro k-szvojm verníkom: „Povéte szamo, jeli od kój naj trepecsem? Od szmrti? Meni je 'zítek Krisztus i szmrt mi je dobícsék. Jeli sze naj presztrásim od pregnánsztva? Goszpodna je zemla i vsza sűrína zemle. Jeli me naj grozi zroblenyé moji imány? Nikaj szmo né prineszli na ete szvét, níka ne morámo ni vó neszti.“ Po vnógom trplényi je 407-ga mró. Nyegove zádnye recsi szo ete bilé: „Bógi bojdi hvála i díka za vsza eta!“

Luthera pravicsnoszti lübézen.

Dokecs z-edne sztráni vesz evangelicsansztvo z-nájvéksim postúvanyem csesztí toga velikoga reformátora i csúdüvajócš zvisáva nyegove pravicsnoszti lübézen; tecsasz sze nyegovi nepriátel v velki sereg pascsi i neprehénya nyega pred szvétom razlácsati, blatiti ino ga za krívoverca, za la'zca glásziti.

Né dávno sze je godilo, ka szo v-Banáti v-edni novinaj Luthera nepriátelje nyega gnúszno razlácsali, za prszege prelomca, vadlűványa odávca neobrázno potvárijali. Isztina, ka szo tó lí záto csiníli, ár szo szvoje verníke, z-steri je doszta, cêli sereg odsztópilo z-katholicsanszko-ga vadlűványa posztrahsúvati i od evangelicsanszko-ga vadlűványa odvnróti naménili.

Tó je ocsiveszno, ka je Luther katholicsanszki rodítelov szia bio, ka je vu szvoji mládi létaj vréi katholicsánec i rimszkoga pápo (dokecs ga je bliže ré szpoznao) veliki csesztitel bio. Tó je tűdi ocsiveszno, ka je barát bio, baratszko cblübo je dolidjao i szledi sze je dönok ózeno i vó je sztópo z-kath. vadlűványa.

Tó je vsze isztina, tó ni eden evagelicsánec nelájí. I ni tó nescsemo na nyega szpravicsanye gori prinásati, ka ga je rimszki pápa zbriszao prvi vó z-katholicsanszke vöre, z-ednov bullov ga je prekúno i on je lí potom níhao tam kath. vöro.

Lí szamo na tó edno kak na dokumentom szo zezávamo, ka je Luther tó lí záto csiníto, ár je po dúgom zbrodjáványi, po vnógom dúhovnom boji szpoznao, ka je do etiga mao né po právoj sztezi hodo, szpoznao je pravico i tak je osztavo, tánihao to krívo pót.

Sto Luthera za toga volo szódi, ka je osztavo prvése vadlűványe, za la'zca ga drízi za

toga volo szódi, ka je osztavo prvése vadlúvá-
nye, za la'zca ga dr'zi za toga volo, ár je szle-
di drúgo vcsio, kak za mladostzi, on more túdi
obszóditi i za táksega dr'zati apostole i escse
Jezusa, ár szo oni túdi 'zidovszki mater szinôv-
je, za mláda 'zidovszkoga vadlúványa bíli, ali
gda szo szpoznali vu Krisztusi nazvéstseno
pravico, szo osztavili, povrgli szo prvése szvoje
vere kriva vcsenyá i krsztsanya szo pôszfali. Sto
Luthera oszódi, on bi nájbole mogao obszóditi
Pavel apostola, kí je za mláda, kak Saul ime-
nûvani mó'z, 'zidovszke vere vrêli vernik bio,
fanaticsno je preganyao krsztsane, od koga rôk
je nezracsúnano vno go nedúzat dús na áldov
szpadnolo nyegovej fanaticsnoj divjoszti, ali
szledi, vu Damaskus idôcsi, je nê szamo osztá-
vo prvése vero, nego je Krisztusov nájneobtú-
nêsi apostol pôsztao, kí je pri krsztsanszkoga
vadlúványa razsúrjávanyi eden jedini vcs do-
prineszao, kak vszi ti ovi apostolje navkúp.

Katholicsanszka szv. m. cérkev, stera apos-
tole, pa szo oni túdi osztavili prvése vadlúvá-
nye, kak szvétece moli i dr'zi, kak more Luthera,
kí je túdi tó csinio, za krívoverka, za jeretnika,
za satana túvarisa praviti? Gde je tú logika?
Kak sze tó gífta k-pravici?

Luthera je ober vszega vise pravice iszka-
nya i pravice lúbézni idea vodila i nabúdjávála.
Nyega je od mladostzi maó edno szvéto 'zelé-
nye nabunilo, gori náidti ono pravico, pôleg
stere cslovek k-Bôgi má príditi ino sze zvelicsati.

Ka naj tó náide, je tánihao vszevucselisce,
gde szo ga profeszorje nezrecseno lúbili i veli-
ko prísesztnoszt nyemi protokúvali za nyegove
velike zevcsenoszti i globoke módrasztzi volo,
ali on je doli povedao z-toga, tá je nihao na-
prêidênye, díke i bogásztva ponújjáocso vretino:
koldúvájócsi barát je pôsztao.

Tak je miszlo i vervao, ka vu klôstra tú-
hocsi, dalecs od szvetszke lárme i szkrbí, med
bogábojécsimi, szvétoaga 'zitka túvárismi, náide
ono pôt, stera pela k-zvelicsanyi i zadóbi on
dúhoven mír, steroga nyegova dúsa tak tr-
nok 'zelé.

Z-radosztjöv je szpuno vsza, stera szo ti
naprêhodécsi od nyega 'zeleli. Poszto sze je,
Bogá molo, nê szamo z-dú'znoszt, nego z-szrdca
szhájjócs, ali dúhovnoga míra je nê naisao.
Vszáki dén je sô k-szpôvedi, vadlúvao je grêhe,
na stero ga je szpovedávájócsi dúhovnik z-pu-
nim trôstom batrivio erkôcsi nyemi: neboj sze

moj szin, tvoja vgrehsénya szo szamo detecsa
vgrehsénya, ali pri vszem tom je pa dönok tak
csúto, ka zvelicsanya sztezo escse itak zaman
iscse. Szedem lét je zaman iszkaó pravico, sze-
dem lét je nê dóbo odgovora na tó pitanye:
kakda naj zadóbi dúse zvelicsanye.

Keliko znász ji eszramotí Luthera eta ne-
genyena sztálnoszt! Kak máli racsun ji jeszte
dneszdéa, kí dús szvoji zvelicsanye tak vrêlo is-
csejo i vsza doprineszêjo, dokecs je zadóbi jo.

Tó je edno isztina, ka po katholicsanszkoj
szvétoj materi cérkvi nsprêszpízane dúhovne
vaje: poszt, doszta molénya, gôszto szpovedá-
vanye, hód na bucse, têla mantránye i Bôg zná
ka escse, szo nê potihsale Luthera zburkájócsé
dúse, dúhovnoga míra szo nyemi nê dalé, prôt-
tomi szo je ogvúsao vu tom, ka z-szvoje mócsi
szmo neszpodobni sze szpravicsati, nego li po
Jezus Krisztusa vrêdnosztí. Tó pravico je odkrio
pred Lutherom Pavel apostol vu k-Rimlancom
píszanom líszti.

»Ár szo vszi pregrêsil i nemaó díke Bo-
'ze. Szpravicsani pa zobsztom 'znyegove milos-
cse po odkúplenyê, stero je vu Krisztusi.«
(Rim. 8, 23-24.)

Szvétoaga píszma ete recsí szo prípelale
Luthera k-tak 'zelno i dugo iszkanój pravici.
Vszí szmo grêhsni i kastige vrêdni, ali Bôg je
mílosztiven, szvojeaga jedíno radjenoga sziná je
posztao, naj nász odkúpi, da vszáki kí vu nyem
verje sze neszkvári, nego vekivecsen 'zítek
zadóbi.

Tó je pravica, tó je právi odgovor na ono
pitanye, kek szo mámo zvelicsati? Tó pravico
je on vu szvétom píszmi naisao, záto je szvéto
píszmo tak viziko postúvao i prestímao, záto
je tak gvúsno popêvao: Rècs Bo'za osztáne
vszígdar, Nyê niscse nemre prôti; záto je z-tak
velikov navdúsenosztjöv odgóvoro pred Worms-
kim gyúlésom: Vsze, ka vcsim teccasz nevze-
mem nazá, dokecs mi stoj z-szvétoaga píszma
neposzvedocsi, ka nemam isztine; csi mi stoj
tó poszvedocsi, teda z-szrdcá vsze nazá vze-
mem. Ar íasz ni pápom, ni 'zínatom neverjem,
geto je znáno, ka szo dosztakrát bíódili i eden
tomi drúgomi prôti pravili. Nê je dobro prôti
dúsnój vészti csiniui. Eti sztojim, Bôg meni po-
mori. Amen.

Ka 'zelé eden héresen púspek vszá-
koj gmáni? Vu vszáko gmáno 10 isztinszki
molécsi, biblio cstejócsi prezbiterev, sterim je
nê szamo imé nyihovo evangolicsanszko.

Koledna zvêzda.

Na vrhi kolednoga drêva sje navádno zvêzda bliscí, lêpa zláta, szvetla zvêzda, stero kolednoga drêva gorêce zvêzde poszvêtijo. Ali z-kelkim jakse, szvetlêse sje je mogla bliscíti ona zvêzda, stera sje je pokazala v Bethlehemi, obri tisztoza prôsztoza sztanka, gde je máli Jezus vu jaszlaj le'zao. Pri szvetloszti té zvêzde szo naj-sli k-Jezusi pelajôcso pôť nê szamo bethlehem-szki pasztérje, nego escse oni môdri tûdi, steri szo z-prevecš dalésnyega országa prisli záto, naj zavídijo nebeszkoga krála, koga szo oni tûdi csakali. Lêpa, szvetla, bliscéseca je mogla bidti tiszta bethlehemszka zvêzda! Ali nájjakša zvêzda je dônek szam Jezus, te Odkûpíteli Nyegova szvetloszt sje nebliscí szamo na koledni vecsér, líki zvêzda kolednoga drêva, rê szamo prêd 2000 létmi je szlû'zila za pôťkazáca, vodítela tisztim, steri szo Bogá iszkali. Jezusa lûbézen, miloszsza, szvesztvo sje zdá tûdi bliscí. On je dnesz tûdi pôť, stera k-Bôgi pela, isztina, stero more nájditi vszáki, 'zítek, steroga potrebújemo, naj meremo Bo'za deca bidti. Gléjdajte na Jezusa, deca! Ne radújte sje szamo kolednomi drêvi, ne priprav-lajte sje szamo na lêpa koledne szvétke, nego sje radújte Jezusi i pripravljajte sje Nyega pri-jéti tak, da szrdcá vasa pred nyim odpréte, naj sje vu nyé priszeli i vszigdár tûdi tam osztáne, vu vasem cêlom zemelszkom 'zítke, naj tak more nebeszki 'zítek tûdi vas bidti pri Jezusi, vu Nyegovoj díki.

Pri zacsétki VI. létnika.

Z-punov odgovernosztjov pred Bôgom na pôť pûsztimo „Düsevna Liszta“ VI. létnik Ogvûsali szamo sje od toga, ka je ete liszt prevecš potrêben i ka velika bodôcnoszt csáka na nyega. Düsevni Liszt je nasoj cêrkví blagoszlovna skér, lepse nyê-ne priszesztnosztí delavec, steri büdi szpajôcse, pozáva zablodjene, krepj i trôsta verne i delavne duse.

Záto na to proszimo „Düsevna Liszta“ cstitele, naj i oni z-odgovernosztjov pred Bôgom opítajo szamí od szebé, jeli je dú'znoszt nyihova »D. L.« podpéranye i rászirjávanye? 'Zalosztno je, ka ete liszt ne rászirjávajo zadoszta. Vnôgi sje zadovolijo z-tém, ka ga obkritizêrajo, ali na pô-mocs nyemi neidejo, nedelajo vu nyega, neposila-

jo glásze vu nyega, dûhovne, materiálne i morál-ne podpore nedájo nyemi.

Reditelsztvo sje itak bode pascsilo, naj Dü-sevni Liszt kêm bole intereszantni i obilnoga zdr-'zétka bode. Vu vszákoj numeri bomo píszali od toga velikoga reformátora) karaktera, naj szpozna nase evangelicsanszko lûdsztvo kêm bole Bogá tó odebráno skér. V-prisesztnoj numeri zacsne-mo naprêdávati edno hieztoricsno pripovêszť z-pregá-nyanya cajta protestantov, stero szo vszém poz-náni Kapi Béla píszali. Prôti nasemi nájjéksemi i nájdelaavnêsemi píszáteli, Kardos Jánosi, i z-tém 'zelêmo doliplácsati nas zahválen dúg, ka vödámó nastampati eden nyihov dotegamao nestampani rokopisz: cêrkevno historio. Kak malo ji zná, do-ticsno kak vnôgo ji pozábi, kak doszta szo píszali nas dicsen Kardos János po nasem jeziki té, gda je tó niscse drúgi nê csinio. Kelko dela nyihovo-ga je osztanolo vu rokopiszí, ár je nê bilo pénez za vóstampanye. Prineszêmo pri vszákoj numeri tak imeníváni cêrkevni historicsni kalendari. Vû-pamo sje, ka vsze dogodke nase cêrkví, glásze nasi gmán 'zítka tûdi potom obiláê bomo mogli prinásati. Vêm sje po medszebnoj veri krepímo, csi zvêmo, ka sje godí pri nasi vere brataj, vu drúgi gmánaj.

Proszimo záto cstejôcse, da z-vrêlov molít-vov, ali z-mocsnim nagovárjanyem tûdi sirijo Düsevni Liszt. Naj ogvûsajo lûdi od toga, ka je Düsevni Liszt vecš vrêden od 20 dinárov, vecš vrêden i od doszta kincsa. Primlímó vküper, vcsin-mo naso dú'znoszt vezí! Z-verebratinszkim poz-drávom. Reditelsztvo.

Rázlocni máli glászi.

Nasega liszta vszém cstitelom, siritelom i delapomocsnikom bláj'zene bo'zicsne szvétke i od Boga blagoszlovleno szrecsno nôvo leto 'zelé — Reditelsztvo.

Radoszti glász. I za gvûsno velika je té pobo'znosztí szkrovnoszt, eta: ka sje je Bôg nazvêszto vu têli, szpravicsani je v dûhi, videni je od angelov, prêdgani je med poganmi, vervani je na szvétí, gori je vzéti vu díko. (I. Tim. 3, 16.)

Dêvaj vküper Düsevna Liszta vszáko aumero, po létaj tûdi hasznovito cstenyé bode tebi i tvoje hi'ze lûdsztvi!

Previdénye. Szrezko poglavarstvo je pod P. br. 3219/1. z dne 2. dec. 1927. goripôzvalo

Hári Zoltána, zacsaszoga pucinszkoga vucsitela, naj sze proszijo na drž. solo v Gederovci, ár tí je nujno potrebao, da sze nameszti vucsitel ev. vere, ár je 35 ev. vucencov, steri szo primorani i vöro dalecs idti na verenávk. — Sztanovitno radi odobrávamo to zrendelüvanye. Nê záto, ka Hári odídejo z-Pucinec, — vém szmo sze veszelili nyihovomi imenüvanyi v Pucince, — nego záto, ka oblászt zacsno na pamet vzéti, da szo vezdásnye razmere, celö pri soláj, za evangélicsance nepravicsne i nezdrúzlíve! I da sze naednok nemorejo zbögsati, kamcsi tam sze vesini kaj, gde je nájbole gorécsa potrebsina. Vendar je escse húsa bívoszt pri Vucsagumilanszkój sóli. Záto bi dobro bilo, csi bi tá tüdi prisao evang. vucsitel! Lehko Hári Dénes z-Dobrovnika. Potrébno bi bilo, ka bi nasa solszka oblászt poszredüvala pri upravitelsztvaj vucsiteliscs v Maribori, naj bi sze nasi evang. vucenci gorivzéti na vucsiteliscsa, ár naci nigdár ne bömo meli zadosza ev. vucsitelcski mócsi. Radi bi znali escse, zaká sze nerazpísejo za vöimenüvanye nam dána trí katehetska meszta?!

Poszvetsenye cérkvi. Žabljanszko (Bácska) növo cérkev szo nov. 13.-ga med velikimi ószvetkami poszvétíli gori i dáli prék nyénoí zrendelüvanyi Dr. Popp Filip cérkevne krajíne predszednik.

V Hrastovaci (Hrvatska sinyorija) szo za rédnoga dühovnika, May Hellmuth zebráni.

Amerikanszko evangélicsanzsko Di-jasko drústvo je szkoncsalo, ka evangélicsanzskomi szeminariumi v Leningradi (Ruszija) 25.000 dolárov naberé.

V-Ameriki sze je racsun protestánsöv vu dvajszeti létaj z-46,4 procentom pozdigno.

Predszednik cérkevne krajíne, Dr. Popp Filip szo nov. 12.—22. v Bácski bíli, gde szo tao vzéti na 100 létom jubijeumi pašičevoiszke fare; nadale szo obiszkali Sztári- i Növibecsej, Kikinda, Subotica i Sombor fare.

Pri szpömenki Trubara. Pri prilíki szvojega jubileuma szo je zahválnó szpömenila ljubljanszka fara z-Primus Trubara, z-toga »szlovenszkoga Luthera«. Po bözóí szlúvbi je ószvetno obcsinsztvo pod vodsztvom dühovnikov pred Trubara szpömenek slo, na steroga szo vu iméni fare Brandt kurátor vénec položíli, cérkevni predszednik Dr. Popp szo pa na 'zelénye gmáne vu hrvatskom jeziki opomenoli znamenitoszt Trubara i reformácije za szlovenszko lúdsztvo. Nyihov

govor je na vno'zino zmo'zen nászled napravo.

Podpornica v Slovenije sinyoriji je v 1927-tom 21,235 dinárov notrijemánya méla. Slovenije sinyorija racsúna 2109 düs. Tak poprékno na vszákó düso 10 dinárov dára szpádne. Té szamovolni dár szo szkoron te nájszrmaskése gmáne prineszle. Gde szo nase gmáne öd toga? Niti pô dinára ne aldújejo po düsi na podpornico. I naj niscse neprávi, ka bi prinasz vecs aldüvati nebi mogli. Lánzsko leto je prebivalsztvo Prekmurja 110 milliónov Din. potresilo na alkoholne pítvine; na od dna do dna véksi luksus sztanovito escse vecs. Pri tom vnögom skodlivom zaprávlanyi pa na dühovna ká szí nezide?! Ah, pa gde nega darüvanya, tam vmerjé cérkevni 'zíték, tam vmerjé vsze.

Pályázati hírdetmény. A hodosi evang. gyülekezet kántori állására pályázatot hirdet. Javaldom 46 kat hold és 1410 [ ] öi szántó, kaszáló, legelő és erdőbirtok, mely birtokból 4 hold, legnagyobb részben ló-rétjövödelme a kántori lak és gazdasági épületek fenttartására fordítatik, a többi pedig a kántor személyes használatára adatik. Részletes felvilágosítással a hodosi lelkés hivatal szolgál, ahová a pályázatok is dec. 31.-ig beküldendők. — HEINER GÉZA ev. lelkész.

Szamovolni dári na goridrzánye i rászirjávanye Düsevnoga Liszta, Luthár Józef (spolar) Szebeborci 2, Cár Mihály Rádovci 4, Grah Stefan Pecsarovci 3, Goricsán Károly Polana 5, Rátkai Vilma Szebeborci 5, Savel Stefan Pucinci 5, Kúhár Stefan (bre'zni) Pucinci 5, M. S. Bpest 130, Banfi Matyas Salamenci 5, Luthár Ádam prov. za sek. 54-80 Din. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Verszki zvecsarek. Ouszvetni verszki zvecsarek je dr'zála D. Lendavszka gmajna na II-go adventszko nedelo popoldnévi. Mála molitvárnica szo je nabito napunila z-pobo'znimi poszlúhsávcí. Naprédávanye je meo Skalics Sándor dühovnik öd veszki nedelni zvecsarkov cíla i nyih vrédnoszti. Novák Olga je deklamálivala Sántha Károlya „Advent“ zváni, Szever Lajos pa »K-Bögi doszta pôti pela« imenüvani versus. Oböja deklamácia je z-íáko lépim nászhajom dána naprê. Novák Jozsef je Ljubljanszke evang. gmajne prígado, z-»Jutro« novin na vögrszki jezik doj obrnyeni ártikulus, csteo gori. Vsza naprédánya szo veliko navdüsenoszt i zadovolnoszt zbüidle pri poszlúhsávcáj, kí szo etakso dühovno szkrbnoszt zdá meli obrpvim prilíko v'zívati. Kak csüjemo

od etaksi zvecsarkov nadal'vány vszedugo nel pá bomo csüli v-nasoj nájménsoj, ali vu ti pobožni zadoszta velikoj gmajni. Kak vugodno, kak príjétno i Bôgi povidno bi bilô, csi bi od ovi drúgi nasi gmajn gdate tüdi kaj táksega meli príliko csüti. K-Bôgi doszta féle pôti pela. Hítmo szi ji 'zayih, kak nájvecs prebrati i oszvojiti. V->Düsevnom Lisztik z-szrdcá radt meszto dámo etaksim verszkim, düsopodigávájôcsim pobožnim opravicam. Priprávlajmo, poprávlajmo pôti príhájanya Bo'zega králesztva k-nam na zemlô. — Dolnye Lendavske gmajne v. zvecsarek je në szamo düsevne kincse prineszao pob. poszlühsávcóm, nego i pri offertoriomi je 102 din. áldovov áldüvani. Stera suma de na etaksi verszki zvecsarkov i szpévnoga chorusa organizéranje i v'zíték posztávlénye obrácsana.

Grda Iáz. Niksi „elvtárs“ grdo láze na naso szobotsko fárho sôlo v »Učit. Tovariši.« Té szíromacssek sze nika kurí prôti nasoj evang. sôli i právi, ka szmo z velkim kurtivanyom komaj szpravili 30 decé vküper i ka nam naj solszka oblászt ne dá dovoljenya, ka bi sôlo odprli. Mi tomi kainszkomi nevoscscenyáki etak odgovorimo: 1.) Da sze nasa sôla, — stero je miniszter në zápro — more odpréti, tô szmo ednoglászno szkoncsali na gmajnszkóm szpráviscsi. 2.) Solárov sze je ne szamo 30 zglászilo, — kak on píse, — nego vecs kak 3x30! 3.) V Belgrádi szo rávno letosz odprli nôvo evang. fárho sôlo, pa escse celô nemsko. 4.) Té nevoscscenyák bi sze naj bole vesio pedagogijo na pedagogskoj (vucsitelszkoi) sôli, ár ne pozna príncipe velkoga vzgojítela Pestalozzija, po sterom szo dom, sola i cérkev kak tri verige v lanci nelocslivi, faktori pri vzgájanyi decé!

Popravek. V-12 toj numeri kviterani pri Ernisa Jó'zefa gosztüvani darüvani daritel pobéranyi je nevedôcs vöosztanolo Heklics Kálmána tüdi poberávca imé, stero pôleg pravice eto pôti vöpoprávimo.

Brezovci. Kak csüjemo, szo povszod razpiszana vucsitelszka meszta za sztálno namesztítev, szamo na nasoj sôli në. Ne vémo, zakâ szmo mí tak prevecs zavrzeni! Csasz bi pa bio, ka bi mi 'ze edaôk tüdi dôbili sztálnoga i diplomiránoga vucsitéla!

Darüvanye v pílcónszkoj obcsáni. Péneze: Marics Stefan 5, Bo'zics Hermin 6, Bohar Jó'zef 10, Luthar Franc 2, Hári Károly 5, Kúhár Károly 4, Panker Stefan 2, Bánfi Franc 4, Celc

Stefan 2, Kocsár Stefan 5, Kúhár Jani 20, Benko Lajos, Szlavic János, Kúhár Lajos, Kolosa J Zef, Osváth Sándor, Hári Zoltán, Kúhár Marian 10–10 din. Naturalie po kg.: Baler Lipót 1, Vratarics Lajos 6 kuk. mel., Kúhár Franc (Jak.) 1 'zak. krump., Hodóscsek Ivan 10 krump., Zsibrik Ivan 1 kuk. mel. 10 r., Lukács Sándor 10 kr. 10 r., Kúhár Janos (benc) 8 kr., Potocsnyek Stefan 2 psena, Luthar Vilma 4 din, 2 ps., 8 kr., Szocsics St. 8 kr., 2 gl. zelja; Kúhár Károly 3 psena, 10 kr.; Kúhár Fr. Bencák 5 kuk. mel., 15 krump., Lukács Franc 2 ps., 8 krump., Kolosa Miklos 2 ps., Kúhár Stefan (brežni) 5 kuk. mel., 3 hajdinszke mel., Krancsics János 1 hajd. m., 4 gl. zel., 10 rep., Szever Matyas 10 krump., 2 gl. zelj., Pajcsics Jó'zef 2 gl. zel., Vrban Sándor 1 psen., Cigüth Ivan 10 rep., Kúhár Stefan (Mart.) 2 ps., 5 kr., Leposa Stefan 2 gl. zelj., 8 rep., Kúhár János 2 ps., Mórec Franc 5 kr., Kolosa Ivanova 10 kr., Kúhár Sándor 10 kr., Pavlics Iván 2 ps., 8 kr., Kúhár János gost. 1 'zak. krump., 5 1/2 kg. maszti; Kovács 'Zu'za 3 kuk. m., 3 ps., Kúhár Stefan 15 kr., 15 rep., Skrabán János 2 kg. cukra, 1/2 kg. káva, 1/2 kg. fraska; Titan Jó'zef 2 kuk. mel., 2 ps., Stern Arnold 2'5 din., 4 kg. cukra i káva; Luthár Ádám 4 medü, 3 graha i 3 ocvérkov, Kúhár Ferenc 2 ps., 3 krump., Kúhár Ferenc 2 kuk. m., 10 kr., Kúhár Stefan Jak. 15 kr., Marics Ivan 10 rep., Kúhár János szp. 1 ps., Kúhár Miklos 2 gl. zel., Franko Ivan 2 ps., 3 gl. zel., Kolosa Sándor 10 krump. Kolosa János 1 ps., 1 gl., zel., Beznéc Iván 15 rep., Franko Iván 2 kuk. mel., 5 krump., Lukács Iván 2 ps. 5 rep., Sostaréc Matyas 2 ps., Lukács Stefan 10 krump., Kúhár Matyas 3 ps., 10 krump. Lukács János 5 kr., Skrílec János 2 ps., 6 gl. zel., Kúhár Miklós 15 krump., 2 gl. zel., Krancsics Stefan 5 krump., Vreicsics Ivan, Skrílec Judit, Mórec Ivan 5—5 krump., Breszkócs Iván 5 graha, Szabo Ivan 2 gl. zel., Külics Stefan 2 graha, Mórec Ivan 5 kr., 1 grah, Végi Stefan 20 krump., Kúhár Jó'zef 1 graha, Skrílec Miklós 30 krump., Kúhár Sándor 5 krump., Kúhár Miklós 1 ps., Bükvics Franc 15 rep., Kúhár Ferencova 7 din., 20 krump., Kúhár Stefanova 3 ps., 4 gl. zel., Savel Stefan 2 ps., 3 graha.

Dári na díacski Dom v pucinszkoi fari po zlátoj knigi. Sostaréc Miklós Markisavci 30, Savel Franc Vanecsa 5, Kúhár Sándor (Jákób) Pucinci 5, Hassaj Stefan i Varga Stefan Brezovci 5—5, Oucsek János Moccsanci 10, Szlivnyek

Mátyás Vanecsa 10, Siftar Franc (Novák) Gorica 5, Podleszek Maria Predanovci 13, Varga Franc Salamenci 10, Czipott Iren Predanovci 10, Novak Franc Badonci 10 din. — Vszém etim dobrovolnim daritelom naj vsze plácsa miloscse Bôg, ár szo nyemi vugodni táksi áldovi!

Dári na diacski dom. Pri Cipott Gizele zdávanyi Siftár Stefan sztarisína z-Pužavec 100, Siftár Lajos z-Sebete 30 din. Z-Püconec na g. dühovnikojce pobüdjenje, ár szo oni za betega volo në mogli od híze do híze hoditi, szo gori oproszili dvê pobožnivi dūsi, goszpô Sternojco Sparas Emmo i Kūhár Marisko goszpodicsino, stere szo vu meglénom i hladnom cajti, z-pogūbelnosztjov zdrávja szvojega, na adventszko II. nedelo popoldnevi császte Božo csészt szpunyávale, gda szte z-blagoszlóvlenov toplov dūsov trūpale pri pob. dūs dveraj i proszile áldove na dijaski dom. Nê szamo dveri, nego i szrdcá szo szo tüdi obilao ôdprle, v-nisternoj krátkej vöri szo z-pomocsjov kurátora, dékána i zvonára naszledüvajócse dári dôbile: 148 din. 50 p. pénez, 30 kg. kukurcsne, 4 kg. hajdinszke mele, 50 kg. drôvnoga psena, obri 3 metrov krumpisov, 15 kg. graha, 5 i 1/2 kg. masztí, 32 gláv zelja, obri 1 meter repe, 7 kg. cukra, káve, i Franck káve od bôtosov, 4 kg. medū, 3 kg. ocvérkov, stero szo Kūhár Franc kurátor z-szvojov foringov i dékán notri pripelala. Ne náidemo zadoszta lépí récsi, z-sterimi bi postenim pūconszkim pobérávcem i daritelom zahváli tē lépí dár, znájócsi, ka szo szilje 'ze v-jeszén tüdi aldüvali. Kelko bi mogócse bilô doprineszti vu szpráviscsaj nasi evangelicsenszki, csi bi kolicskáj neszebicsne toplócse, i lūbézni ládalo vu szrdcáj i v-drūgi mész-taj. Zagvūšno bi sze i tam odprle në szamo dveri, nego i szrdcá, csi bi od lūbézni navdūsene goszpé i 'zenszke v-rôke vzelé i nemilüvajócsa trūda, bi naszledüvale tō lépó krsztsanszko jákoszt. Z-vecs mészst szamo pogovárjanye, pomén-sávanye pride, escse i obecsana szo vtájíjo i od-trgaejo, z-drūgec nevoscšénosztí cseméren szopót szícse. Kí zdâ nenüca toga szpráviscsa, szí ne-premíszli, ka v-príesztnosztí mogócse de je nyegov odvêtek nūcao i haszek jemao. Nê szamo za szébe, za odvêtek, za obcsinszko dobro szo nam je potrebno szkrbeti. Vsze ka csinímo, za nami 'zivócsega odvêtka bôgsoj bodócšnosztí fundament rédimo, na stero do oni dale zídali. Nemáratni,

szebicsni lūdje szo vszepovszéd nájdejo, kí ráj razlácsajo, kak taj plácsajo, z-tí darovnití szo norcsárijo. Naj szí bô po nyihovoj völi, ali z-szkôposztí vtajeni dári nenoszíjo vidócsega 'zoja, nepriprávlajo napréidénya pōti. Eti zamerkamó, ka szmo z-drūgi obcsin pūconszke fare tüdi dô-bilí isztínszki božicsni senk na Diacski Dom. Z-toga szo za volo zmenkanya presztera v prí-sesztnoj numeri szpomenémo. Z-Predanovec: 340 kg. krump., 9 kg. graha, 14 kg. drôv. ps. 10 din. Z-Nemsavec 150 kg. krump., 1 m. za notri déva-nye repe. — Z-Szebeborac: Celec Stevan i Lut-hár Dénes szta vküppóbrala 103 din. pénez, 54 kg. drôva psena, 435 kg. krump, 35 kg. graha, 32 gláv zelje, 1 kg. masztí, 6 kg. kuk. mele, 88 kg. repe za nōtridévanye. Jáko, jáko lépó hvála daritelom i pobérávcem za trūd i foringo. — Z-Konyicsa (stajar) Filó Peter 10. — Z-Szka-kovec Lūlik Kálmán 10, z-Predanovec Novák Ádám 10, z-Gradiscsa: Andrêcs János 10, Hor-vát Sándor 10, z-Csrnec Podlêszek János 10, z-Vancsavézi Szinic Ivana vdovica 20, z-Mocsá-nec Kolosa Ivan 10, z-Macskovec Purek Roman 20, G. sinyôr z-ednoga histva dispencácie 300 diná-rov. Krumpise szo dáli z-Gradiscsa: Podlêszek Józef 16 kil, sztarêsi Sbül János 6, Hassáj Fe-renc 6, Fliszár Iván 10, Fujsz Ferenc 7, Fujsz Stevanova 10, Vučskics Ferenc 20, Skrilec Iván 15, Obál Stevan sztarêsi 7, Podlêszek Miklós 11, Skrilec Antonova 6, Andrêcs Kálmán 16, Fliszár Stevan sztarêsi 22, Andrêcs János 11, Csnyavics János 11, Skrilec Stevan 15, Fliszár Stevan sztarêsi 7, te mlájsi 7 kil, Fliszár János 4 gláv zelja. — Z-Szodisinec: Dsubán Károly 17 kg. psenice, Gombóc Ferenc 15 kg. ps., 22 kg. krumpisov, Podlêszek Kata 14 kg. ps., 26 kg. krump., Andrêcs Ferenc 11 kg. ps., Vűjec Julia 10 kg. psen, 20 kg. krump. Vukán Józef 32 kg. krump., 10 gláv zelja., Rogánova 10 bellc. — Z-Kűpsinec psenice: Nericsics Iván 10 kg., Kocsár Józef 9 kg., Szinic Stevan 7, Gorcsán Iván 6, Krányec János, Kocsár Miklós, Huszár Stevan 5—5, Kūhár Mihály, Grábár Józef, Rehn Józef, Andrêcs Iván 4—4, Siplics Sándor 3, Gorcsán Miklós, Dervarics Ferenc, Banfi János, Gorcsán Józef po 2—2, Stíván István i Horvát Peter 1—1 kil. — Z-Csernelavec: Szlavic Iván 2, Vljaj Mát-jás 3, Vučsák János 4, Kumin János 9 kg. pse-nice, Titán János 4 kg. 'zita. (Dale.)